

Из дневника
српских мировњака
у Конгу

ЛЕТ ИЗНАД АФРИКЕ

Кратак и продоран звук запара врели афрички ваздух... Нови е - mail за АМЕТ тим Војске Србије у бази Индал код Киншасе... На лицу пуковника доктора Саше Ковачевића могла се прочитати блага узнемиреност док је читао поруку. Затим – одлучан поглед и кратко наређење: ...тим два српског АМЕТ-а да обави хитан MEDEVAC (медицинску евакуацију) осморо повређених припадника Египатског батаљона мировних снага.

Брза провера опреме и за десетак минута тим је на путу за Нђили, највећи аеродром у Киншаси. Уз завијајући звук старији водник прве класе Дејан Станковић и медицински техничар Љубо Шкрга пробијају се задивљујуће вешто кроз саобраћајни колапс.

Потребно је добрих пола сата да се тим пробије до аеродрома и то се време користи за прикупљање информација са терена. Египатски војници су повређени у саобраћајној несрећи у Гемени, малом граду на североистоку Конга. Претходна кишовита ноћ отворила је још једну рупу на и онако лошим саобраћајницама. Возач није успео да на време заустави. Минибус УН-а склизнуо је у провалију. Локално становништво успело је да Египћане извуче из слупаног возила, али сви су претрпели тешке повреде.

Последње речи кратког радио брифинга чујемо на капији аеродрома док брундање авионских мотора полако гушти глас са мотороле.

Авион УН је већ припремљен за пријем медицинске екипе. То нам потврђује канадски капетан који нас дочекује на улазу у летелицу. Путујемо са целокупном опремом АМЕТ-а јер морамо бити спремни за сваку ситуацију на терену.

Један сат лета до Гемене. После слепања капетан не може да сакрије изненађење – у његовом авиону направљен је мини траума центар спреман да прихвати болеснике. Канађанин нас обавештава да је спољна температура 42 степена, влажност 93 процената и да дува јак југоисточни ветар... Типични климатски услови за овај део Конга.

Крећемо војним санитарским возилом ка месту несреће док нас ветар засипа црвеном афричком прашином. Прозлазимо кроз дрвореде палми које кривају град. Готово да не видимо никог од око 200.000 становника Гемене. Ветар, врућина и влага су нам рашчистили прашинаве, неасфалтиране путеве.

Повређене затичемо у импровизованој амбуланти у египатској бази. Пацијенти су били у веома лошем стању. Теже је но што смо обавештени. Веома лоше указана прва медицинска помоћ...

Српски мировњаци лицем у лице са озбиљним проблемом – сви повређени захтевају хируршко збрињавање! ... Прелом базе лобање, напрсла махила, два прелома подлактице, серијски прелом десних ребара, повреда кичменог стуба, много посекотина по телу...

Доносимо одлуку – мења се план лета! Уместо повратка у Киншасу пилоти добијају ново одређиште – Преторија, Јужна Африка.

Сваки тренутак је био и превише драгоцен да би се изгубио, али тек на висини од 39.000 фита наставља се указивање помоћи. Одлучни др Ивица Ђурић је ординирао, искусни анестетичари су неуморно пре-

вијали, пунктирали вене, моделирали удлаге, делили лекове...

Пуна три сата настављамо указивање помоћи у ваздуху војницима који не знају ни реч енглеског и француског.

Точкови авиона додирују беспрекорну писту преторијске „Лансерие“. Четири амбулантна возила јужноафричких колега превозе нас до војне болнице у Преторији.

Након једночасовне вожње стижемо до болнице. На примопредаји сви повређени су у стабилном стању.

Док се српски тим спремао да напусти болницу из „бокса три“ зачу се чудна бука. Сви погледи усмерише се ка улазу. Тамо је у ставу мирно капетан Салаха Дин са сломањеном десном руком поздрављао српске АМЕТ-овце.

Капетан др Ивица Ђурић, старији водник Жарко Павлов и водник Бранко Радосављевић отпоздравеше.

Овога пута савладали смо језичке баријере. Тамнопута сестра, Јужноафриканка, која говори само Kiswahili, пусти сузу. Све је разумела. ■

Тим АМЕТ 14

